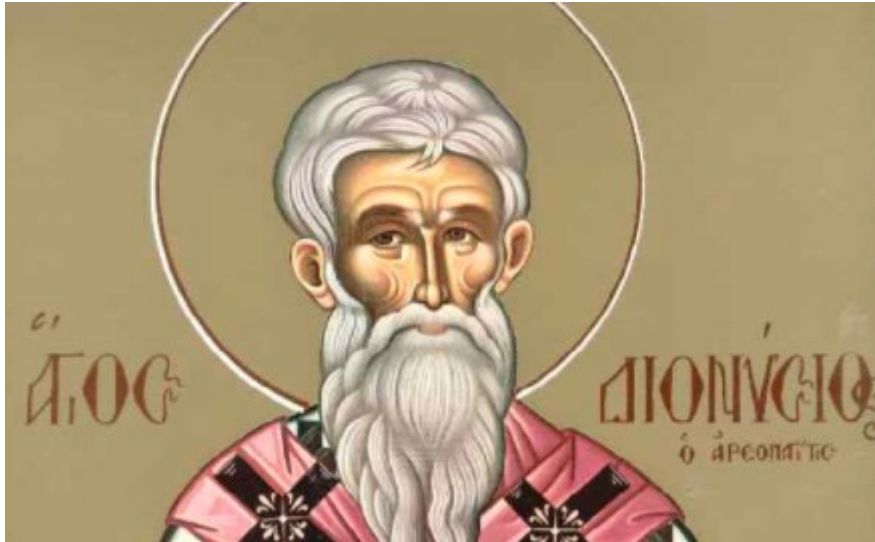

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Διονυσίου του Αρεοπαγίτου

[/ Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 3 Οκτωβρίου, η Αγία μας Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, ο οποίος καταγόταν από την πόλη των Αθηνών. Τον διέκρινε η βαθιά φιλοσοφική κατάρτιση και ήταν μέλος της Βουλής του Αρείου Πάγου.

Να σημειωθεί ότι ο Άρειος Πάγος πήρε το όνομά του από το πρώτο δικαστήριο «ανδροφονιών» (εγκλημάτων φόνου) που ιδρύθηκε στην Αθήνα μεταξύ 1500 και 1300 π.Χ., κατά τους χρόνους της βασιλείας του Κέκροπα και του Θησέα, με έδρα το βραχώδη λόφο του θεού Άρεως που βρίσκεται βορειοδυτικά του ιερού βράχου της Ακροπόλεως. Σύμφωνα με τη μυθολογία, πάνω στο λόφο αυτό, έγινε η πρώτη “φονική δίκη”, κατά την οποία οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου δίκασαν τον Άρη. Το ανώτατο αυτό δικαστήριο της αρχαιότητας συγκροτείτο από ισόβια μέλη, τους Αρεοπαγίτες, είχε όλες τις εξουσίες και ονομαζόταν «η εξ Αρείου Πάγου Βουλή».

Μέχρι τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους το κύρος του Αρείου Πάγου παρέμεινε αμείωτο. Ο Απόστολος Παύλος στο βραχώδη λόφο του Άρεως, κήρυξε προς τους Αρεοπαγίτες τη διδασκαλία του Χριστού, με τον περίφημο λόγο του “περί αγνώστου Θεού”. Και από αυτούς πρώτοιπίστευσαν ο Διονύσιος και ο Ιερόθεος, που ακολούθως έγιναν επίσκοποι των Αθηνών.

Το κήρυγμα όμως του Αποστόλου Παύλου άγγιξε την πεπαιδευμένη και ευαίσθητη ψυχή του Διονυσίου και τότε προετοιμάστηκε, βαπτίσθηκε και κατόπιν

χειροτονήθηκε επίσκοπος Αθηνών από τον Απόστολο Παύλο σε διαδοχή του Επισκόπου Ιεροθέου, που εορτάζουμε αύριο, 4 Οκτωβρίου.

Ο Ιεράρχης Διονύσιος διακρίθηκε για τη βαθιά του πνευματική καλλιέργεια και τον ενάρετο βίο, αξιοποιώντας όλη τη θύραθεν γνώση και δικαστική εμπειρία που απέκτησε. Επιβραβεύθηκε από το Θεό για τη χριστιανική του δράση με το χάρισμα να επιτελεί θαύματα εν Αγίω Πνεύματι.

Κοιμήθηκε μαρτυρικά αφήνοντας σπουδαία παρακαταθήκη στους επιγόνους του. Είναι πολιούχος της πόλεως των Αθηνών και προστάτης Άγιος των δικηγόρων και των δικαστικών.

Υπάρχουν κείμενα στην Πατρολογία, τα οποία αποδίδονται στον Άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη. Με τα κείμενα αυτά ασχολείται ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής και ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος. Αυτά τα κείμενα επίσης γνωρίζει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, καθώς και ευρύτερα οι νηπτικοί Πατέρες, οι οποίοι και τα αναλύουν ερμηνευτικά.

Διαβάζουμε στα Αρεοπαγιτικά κείμενα: «άφησε τις αισθήσεις και τις νοερές ενέργειες, όλα τα αισθητά και τα νοητά, όλα τα μη όντα και τα όντα, και όσο είναι εφικτό ανυψώσου, για να ενωθείς κατά τρόπο ακατάληπτο με Αυτόν που είναι επάνω από κάθε ουσία και κάθε γνώση».

Είναι δε πολύ χαρακτηριστικό ότι ο διάλογος μεταξύ του Βαρλαάμ και του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά στην πραγματικότητα είναι διάλογος ερμηνείας των έργων του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου. Εκεί διαφαίνεται η διαφορετική προσέγγιση και ερμηνεία των κειμένων. Ο Βαρλαάμ, ο οποίος ήταν μέτοχος της σχολαστικής θεολογίας, τα ερμηνεύει κατά τρόπο μυστικιστικό, "αγνωστικιστικό", και διαφορετικά τα ερμηνεύει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μέσα από την εμπειρία της Θεολογίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Επίσης, σήμερα, εορτάζουμε τη μνήμη του Οσίου Ιωάννου του Χοζεβίτου, επισκόπου Καισαρείας. Από μοναχός σε σπήλαιο, καλείται να γίνει επίσκοπος Καισαρείας, αλλά μη θέλοντας να εγκαταλείψει το μοναχικό βίο, επιστρέφει στο ερημητήριό του, όπου συνεχίζει με υπομονή και αγάπη την προσευχή και την καλλιέργεια των αρετών.

Δύο περιπτώσεις Αγίων που εγκατέλειψαν τις δόξες και τις τιμές του μάταιου τούτου κόσμου, για να υπηρετήσουν με ταπείνωση την πίστη τους στον αληθινό Θεό, και να βρουν τη γαλήνη της ψυχής, επιτελώντας αυτό που θεώρησαν καλύτερο και υψηλότερο: την υπηρεσία του Θεού και των συνανθρώπων τους.

Οι Άγιοι Διονύσιος Αρεοπαγίτης και Ιωάννης Χοζεβίτης μάς υπενθυμίζουν πως μαζί με την αυθεντική πίστη και την ψυχική γαλήνη υπάρχει και η υπηρεσία προς τους συνανθρώπους μας, που μπορεί να μας γεμίζει την ψυχή και να μας οδηγεί στην ατέρμονη ένθεη ευτυχία, μακριά από τη διεκδίκηση θέσεων και αξιωμάτων. Αρκεί ο άνθρωπος να αισθάνεται πνευματική πληρότητα και τότε βρίσκει το σθένος και τη διέξοδο να αντιμετωπίζει και τις πολυώνυμες δοκιμασίες της ζωής, καθώς και τις θλίψεις που ηθελημένα ή άθελα επιφέρουν οι άνθρωποι.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

